

Sociaal Verslag Stichting Harriet Tubman Huis 2011

Veilig huis voor papierloze vrouwen en kinderen in Amsterdam Z.O.

Paulien van der Ploeg, voorzitter bestuur en Maria Buijen, vice-voorzitter
bestuur en coördinator ad interim

Maart 2012

Inleiding:

In het jaar 2011 is de oprichtster en coördinator van het Harriet Tubman Huis ons ontvallen. Claartje Vollebregt is op 3 december overleden. Zij heeft het huis in 1999 opgericht en was in de daaropvolgende twaalf jaar de spil waar het om draaide. Toen zij wegviel was er gelukkig de vaste wil om haar werk voort te zetten. Zowel bestuur als vrijwilligers zetten er de schouders onder om vrouwen en kinderen die dat nodig hebben het veilige huis te blijven bieden, dat het al die jaren is geweest.

Onze opvang is nog steeds hard nodig. Zodra één van onze gasten het huis verlaat, gelukkig vaak met een verblijfsvergunning op zak, staan nieuwe gasten klaar om de lege plek in te nemen. Ook na het generaal pardon en zeker met het huidige, striktere beleid, waarbij nog steeds mensen tussen wal en schip raken, is onze opvang hard nodig.

Visie:

Het Harriet Tubman Huis biedt een tijdelijk onderdak aan vrouwen en kinderen die nog geen verblijfsvergunning hebben. Zij kunnen bij ons blijven zolang hun procedure loopt. Wij gaan ervan uit dat de vrouwen bij ons in het algemeen gesproken zelfstandige vrouwen zijn, die heel goed in staat zijn om hun eigen zaken te regelen. Door omstandigheden zijn ze in een situatie terechtgekomen waarin zij afhankelijk zijn van derden voor hun onderdak en levensonderhoud. Wij proberen hen in die kwetsbaarheid tenminste een veilig onderdak te bieden en hen tot rust te laten komen, maar willen hen zoveel mogelijk (opnieuw) aanspreken op hun eigen kracht en verantwoordelijkheid. Omdat onze opvang tijdelijk is, moeten ze zich daarna goed kunnen redden, in Nederland of in een enkel geval terug in hun land van herkomst.

De gasten:

In 2011 vonden tien vrouwen en hun negen kinderen voor kortere of langere tijd onderdak in Huigenbos 13, 14 en 15 van het Harriet Tubman Huis in Amsterdam. De leeftijden van de kinderen varieerden van nul tot veertien jaar.

De vrouwen hebben in elk geval een ruime slaapkamer voor zichzelf en hun kinderen. Ze delen de huiskamer, de keukens en andere voorzieningen.

In 2011 vertrokken vier vrouwen. Twee van hen hebben een verblijfsvergunning gekregen. Twee vrouwen worden elders opgevangen.

In het Harriet Tubman Huis woonden eind december 2011 zeven vrouwen en hun acht kinderen. Vier van hen zijn in afwachting van een beslissing in een eerder gestarte procedure. Twee onderzoeken de mogelijkheid van een nieuwe aanvraag. Voor één vrouw zijn de kansen op een verblijfsvergunning definitief verkeken. Zij staat voor een moeilijke keuze.

De vrouwen verblijven vaak jaren in het Harriet Tubman Huis. De procedures rondom een aanvraag duren nog steeds zeer lang, al wil deze regering meer haast maken. En als een vrouw tenslotte een verblijfsvergunning krijgt, duurt het vaak nog maanden voordat ze kan doorstromen naar een eigen woning.

Er was ook dit jaar een aantal vrouwen dat in (een deel van) haar eigen onderhoud kon voorzien, omdat ze werkten of een uitkering ontvingen, voor henzelf of voor hun kinderen. Het waren er wel minder dan in het jaar ervoor.

Activiteiten:

Onze aanpak is steeds geweest dat de vrouwen en kinderen zoveel mogelijk actief blijven, al is dat in hun afhankelijke situatie niet gemakkelijk. Het is officieel niet toegestaan dat zij werken. Daar kun je de aanvraag voor een verblijfsvergunning mee verspelen. Gebrek aan een zinvolle dagbesteding, zeker als de beslissing maanden- of zelfs jarenlang uitblijft, maakt passief.

De vrouwen zijn zelf verantwoordelijk voor het huishouden, met inbegrip van het schoonhouden van de gemeenschappelijke ruimtes. Er is een wekelijkse lijst met taken voor iedereen.

We organiseren ook binnenshuis activiteiten om de vrouwen actief te houden en de kinderen afleiding te bezorgen. Er is dit jaar een reeks kooklessen opgezet, met informatie over gezonde voeding. De vrouwen leerden hierbij ook wat je met al die vreemde Hollandse ingrediënten zoal kunt maken.

Met de kinderen worden activiteiten opgezet als knutselen, spelletjes doen en lezen. Bij mooi weer zoeken we buitenactiviteiten in de speelruimtes die de omgeving biedt. Ze kunnen daar hun energie beter kwijt dan in de beperkte ruimte van het huis, maken onderling minder ruzie en verdragen elkaar daarna binnenshuis beter.

Van Cordaid Bond Zonder Naam hebben we een subsidie gekregen voor computerlessen voor de vrouwen, muzieklessen voor de kinderen en een aantal uitjes. Daar zijn we erg blij mee. De plannen zijn gemaakt en worden in 2012 uitgevoerd.

De kinderen konden gebruik maken van (speciale) kinderopvang in de buurt. Dat was goed voor de kinderen, goed voor hun Nederlands en goed voor de moeders, die zo wat tijd voor zichzelf kregen.